

*Je moeder blijft je moeder
zo eigen en vertrouwd
je wilt haar niet graag missen
omdat je zoveel van haar houdt.*

*Maar eens komt de dag,
dat je haar moet laten gaan.
Je verstand zegt dat het goed is,
maar in je ogen blinkt een traan.*

met dank aan:

haar huisarts, de directie, het personeel
en de vrijwilligers van het Woonzorgcentrum Ave Maria.

MEVROUW

Esther Rogiest

°1926 † 2020

*Dankbaar zijn we om wie je was
Dankbaar om je mooie leven
Dankbaar want je hebt ons steeds
het beste van jezelf gegeven.*

Mevrouw

Esther Rogiest

echtgenote van de heer Alvar Fredrick († 2017)

Lid van Ferm, Okra en Samana

Geboren te Lovendegem op 27 februari 1926 en rustig van ons heengegaan in het
Woonzorgcentrum Ave Maria te Sleidinge op 24 juli 2020, gesterkt door het
Ziekensacrament, gesteund en omringd door haar gezin.

94 jaar geleden is ons lieve ma geboren als jongste kind van vier op een kleine hofstede te Lovendegem. Haar gelukkige jeugd werd gedwarsboemd door de oorlogsjaren. Deze hebben haar erg beïnvloed en zijn wellicht de reden waarom ze haar hele leven een overbezorgde echtgenote, moeder, oma en mémé is gebleven.

Kort na de oorlog trouwde ze met ons pa, stichtten ze een hecht gezin en werkten samen hard op de boerderij. Zij was een zorgzame echtgenote en gaf ons een thuis met geborgenheid, warmte en liefde.

Ma had een grote Mariaverering en geregeld baden wij samen de rozenkrans. Op zondag ging ze naar de mis, samen met pa. Dit bleven ze doen zolang hun gezondheid het toeliet.

Zij was een echte familiemens. Haar kinderen met hun familie gelukkig zien was haar grootste zorg en bekommernis, maar dit gaf haar ook veel voldoening en trots.

Ze genoot met volle teugen van alle sociale contacten, te kaarten met vrienden of samen met pa te gaan krulbollen.

Gastvrijheid, vriendelijkheid en hartelijkheid typeerden haar en met haar charmante glimlach ontfutselde ze de bezoekers steeds weer de laatste nieuwtjes.

Het verlies van ons pa en haar woning verlaten was zeer ingrijpend voor haar. Maar door haar geloof en wilskracht maakte ze er het beste van. Ze was altijd tevreden en dankbaar.

Haar lieve glimlach heeft ze bewaard tot op het laatst.

Wij konden ons geen betere ma wensen en we koesteren de vele mooie herinneringen in ons hart.

Bedankt voor alles ma, we zien je graag.

*Je kinderen, kleinkinderen
en achterkleinkinderen.*